Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

5. listopadu 2014*

„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Poskytování informatických služeb v oblasti vývoje a údržby software, poradenství a pomoci pro různé druhy IT aplikací — Odmítnutí nabídky uchazeče — Nabídka s neobvykle nízkou cenou — Článek 139 odstavec 1 nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 — Povinnost odůvodnění — Volba právního základu — Zneužití pravomoci“

Ve věci T-422/11,

Computer Resources International (Luxembourg) SA, se sídlem v Dommeldange (Lucembursko), zastoupená S. Pappasem, avocat,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené S. Delaude a D. Calciu, dále S. Delaude, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s E. Petritsim, avocat,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba na zrušení rozhodnutí Úřadu pro publikace Evropské unie ze dne 22. července 2011 nevybrat nabídky podané konsorciem tvořeným žalobkyní a další společností pro části 1 a 3 v zadávacím řízení AO 10340, týkajícím se poskytování informatických služeb v oblasti vývoje a údržby software, poradenství a pomoci pro různé druhy IT aplikací (Úř. věst. 2011/S 66-106099), a uzavřít rámcové smlouvy s jinými uchazeči,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení O. Czúcz, vykonávají funkci předsedy, I. Pelikánová a A. Popescu (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. června 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Oznámením o zahájení zadávacího řízení ze dne 5. dubna 2011 zveřejněném v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2011/S 66-106099), s opravou zveřejněnou v Úředním věstníku (Úř. věst. 2011/S 70-113065), zahájil Úřad pro publikace Evropské unie zadávací řízení AO 10340 („Informatické služby v oblasti vývoje a údržby softwaru, poradenství a pomoci pro různé druhy IT aplikací“).

2 Podle oznámení o zahájení zadávacího řízení byly dotčené informatické služby rozděleny do čtyř částí, z nichž dvou se týká projednávaná žaloba, a to části 1, jejímž předmětem je „podpora a specializované administrativní aplikace“, a části 3, jež se týká „produkčních a příjmových řetězců“.

3 Účelem zadávacího řízení bylo uzavřít pro každou z těchto částí nové rámcové smlouvy na služby, které byly určeny k nahrazení rámcových smluv, jejichž platnost měla v brzké době vypršet. V zadávací dokumentaci ÚP upřesnil, že pro každou část budou uchazeči vybíráni podle „kaskádového mechanismu“ a že rámcové smlouvy budou podepsány na dobu čtyř let s uchazeči, kteří podají tři hospodářsky nejvýhodnější nabídky umístěné podle poměru kvalita/cena.

4 Oznámení o zahájení zadávacího řízení a zadávací dokumentace uváděly, že každá část nabídek bude posuzována na základě kritérií uvedených v zadávací dokumentaci. Každá nabídka měla být vyhodnocena za účelem určení, v jakém rozsahu splňuje stanovené požadavky, přičemž třemi úspěšnými nabídkami měly být ty, které budou vykazovat nejlepší poměr kvality a ceny. Kvalita, tedy technické hodnocení, činila 50 %, a cena, tedy finanční hodnocení, dalších 50 % (bod 2.9 zadávací dokumentace).

5 Žalobkyně, společnost Computer Resources International (Luxembourg) SA, a Intrasoft International SA podaly společně jako konsorcium (dále jen „konsorcium“) nabídky pro části 1 a 3 (dále jen „nabídky žalobkyně“).

6 Dne 27. června 2011 zaslal ÚP žalobkyni za konsorcium žádost o informace, v níž ji žádal o vysvětlení způsobů výpočtu ceny na osobu za den v jejích finančních nabídkách. Tato otázka byla vznesena v souvislosti s posuzováním této ceny, k níž ÚP uvedl, že by ji bylo možné považovat za neobvykle nízkou nabídku ve smyslu článku 139 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o finančním nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1, dále jen „prováděcí pravidla“).

7 Na žádost ÚP o informace ze dne 27. června 2011 odpověděla žalobkyně jakožto zástupkyně konsorcia dne 29. června 2011 (dále jen „odpověď ze dne 29. června 2011“), v níž uvedla, že cena na osobu-den v jejích nabídkách může být vysvětlena vnitřní organizací konsorcia a optimalizací rovnováhy mezi činnostmi konsorcia v Lucembursku a činnostmi vykonávanými v Rumunsku. Dále uvedla, že konsorcium dodržuje lucemburské i rumunské právní předpisy v oblasti pracovního práva, především pokud jde o minimální mzdu. Ohledně činností konsorcia v Rumunsku dodala, že vzhledem k době trvání smlouvy na čtyři roky byla minimální mzda zdvojnásobena za účelem zohlednění inflace v tomto členském státě. Žalobkyně poskytla ÚP také podrobné informace k dodržování pracovněprávních úprav obou států v rámci svých nabídek.

8 Dopisem ze dne 22. července 2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“) informoval ÚP žalobkyni jakožto zástupkyni konsorcia o odmítnutí jejích nabídek pro části 1 a 3 z důvodu, že byly neobvykle nízké, a sdělil jí jména úspěšných uchazečů. Rovněž upřesnil, že konsorcium může požádat o dodatečná vysvětlení k uvedenému odmítnutí.

9 V dopise ze dne 25. července 2011 určeném ÚP vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím a požádala jej o několik vysvětlení, zejména pokud jde o kritéria, na jejichž základě byly její nabídky považovány za neobvykle nízké. Žalobkyně jej rovněž požádala, aby jí pro části 1 a 3 předal technická vyhodnocení jejích nabídek a nabídek úspěšných uchazečů podle „kaskádového mechanismu“, jakož i známky, které byly těmto nabídkám přiděleny. Kromě toho si žalobkyně vyžádala potvrzení toho, že „neobvykle nízká nabídka se týkala pouze cen *extra-muros*, [tedy cen za služby, které mají být poskytnuty mimo prostory ÚP,] vzhledem k tomu, že ceny *intra-muros* [tedy ceny za služby, které mají být poskytovány v prostorách ÚP], se shodují s cenami, které [byly] nabídnuty a přijaty“ v nabídkách podaných v rámci dřívějších zadávacích řízení a které byly veřejným zadavatelem vybrány. Nakonec žalobkyně uvedla, že její průměrné ceny *extra-muros* v rámci tohoto zadávacího řízení jsou vyšší než průměrné ceny nabídnuté v předchozím zadávacím řízení, které nebyly odmítnuty jako neobvykle nízké.

10 Dne 27. července 2011 ÚP tyto námitky odmítl a předal žalobkyni výňatky z hodnotící zprávy, z nichž jeden obsahoval důvody, proč byla cena její nabídky považována za neobvykle nízkou. Podle tohoto výňatku nebyla vysvětlení poskytnutá žalobkyní jakožto zástupkyní konsorcia v odpovědi ze dne 29. června 2011 (dále jen „vysvětlení ze dne 29. června 2011“) týkající se poskytování služeb, jakož i lokalizace zaměstnanců v Rumunsku, konzistentní s jejími nabídkami a nemohla být tedy akceptována. Ostatní výňatky hodnotící zprávy obsahovaly údaje o vyhodnocení nabídek žalobkyně a nabídek vybraných uchazečů. ÚP měl navíc za to, že nabídky žalobkyně nelze srovnávat s nabídkami podanými v rámci dřívějších zadávacích řízení a že některá srovnání provedená žalobkyní jsou každopádně chybná.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

11 Žalobkyně podala projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. srpna 2011.

12 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne podala žalobkyně návrh na vydání předběžného opatření na základě čl. 104 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu.

13 Poté, co Evropská komise a ÚP na dotaz Tribunálu potvrdily, že Komise má být v projednávané věci považována za jedinou žalovanou, Tribunál (druhý senát) rozhodnutím ze dne 28. září 2011 schválil opravu označení žalované strany.

14 Usnesením ze dne 5. října 2011, Computer Resources International (Luxembourg), T-422/11 R (EU:T:2011:566), zamítl předseda Tribunálu návrh žalobkyně na vydání předběžných opatření z důvodu, že neprokázala, že jí bez požadovaných předběžných opatření hrozí závažná a nenapravitelná újma.

15 V důsledku změny složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k devátému senátu, kterému byla tudíž přidělena tato věc.

16 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (devátý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení. Vzhledem k tomu, že na straně jednoho z členů devátého senátu vznikla překážka, určil předseda Tribunálu podle čl. 32 odst. 3 jednacího řádu jiného soudce k doplnění senátu. Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 25. června 2014.

17 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

18 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

19 Na podporu žaloby uvádí žalobkyně tři důvody, z nichž první se týká porušení podstatné náležitosti, druhý vychází z porušení stanoveného postupu a předmětem třetího je zneužití pravomoci nebo nesprávný právní základ.

20 Úvodem je nutno poznamenat, že ÚP má širokou posuzovací pravomoc pokud jde o okolnosti, které je třeba vzít v úvahu za účelem přijetí rozhodnutí o zadání zakázky v zadávacím řízení, a že přezkum Tribunálu se musí omezit na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, na ověření věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i na ověření toho, že nedošlo k závažnému pochybení, zjevně nesprávnému posouzení či zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2011, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-377/07, EU:T:2011:731, bod 22 a citovaná judikatura).

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení podstatné náležitosti

21 Žalobkyně tvrdí, že na základě článku 139 prováděcích pravidel musí být odmítnutí nabídky z důvodu, že v ní nabízená cena je neobvykle nízká, výslovně odůvodněno a toto odůvodnění musí být založeno na konkrétním důvodu, z něhož odmítnutí vychází. Napadené rozhodnutí přitom podle tvrzení žalobkyně neobsahuje žádné odůvodnění podložené specifickými důvody, z nichž veřejný zadavatel vycházel při učinění závěru, že nabídky žalobkyně byly neobvykle nízké. Napadené rozhodnutí tak údajně nesplňuje podstatnou formální náležitost, jelikož tuto mezeru nelze zaplnit odkazem na jiné dokumenty.

22 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

23 Tento žalobní důvod je nutno chápat tak, že v něm žalobkyně tvrdí, že v napadeném rozhodnutí došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění.

24 Je třeba připomenout, že pokud mají orgány Evropské unie, tak jako v projednávaném případě, širokou posuzovací pravomoc, má dodržování záruk přiznaných právním řádem Unie ve správních řízeních o to větší význam. Mezi tyto záruky patří zejména povinnost příslušného orgánu dostatečně odůvodnit svá rozhodnutí. Unijní soud může pouze za těchto okolností ověřit, zda byly dány skutkové a právní okolnosti, na nichž závisí výkon posuzovací pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, EU:C:1991:438, bod 14; rozsudek ze dne 10. září 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-465/04, EU:T:2008:324, bod 54).

25 V rámci zadávacích řízení stanoví obsah povinnosti uvést odůvodnění, kterou má veřejný zadavatel vůči uchazeči, který nebyl v rámci zadávacího řízení vybrán, článek 100 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1, dále jen „finanční nařízení“), a článek 149 prováděcích pravidel, a nikoli, jak podle všeho tvrdí žalobkyně, článek 139 prováděcích pravidel, který upravuje postup, jenž musí dodržet veřejný zadavatel před tím, než odmítne nabídku, kterou považuje za neobvykle nízkou.

26 Z článku 100 odst. 2 finančního nařízení a článku 149 prováděcích pravidel, jakož i z ustálené judikatury vyplývá, že veřejný zadavatel splní povinnost uvést odůvodnění, pokud nejprve pouze okamžitě informuje každého odmítnutého uchazeče o důvodech odmítnutí jeho nabídky a poté poskytne uchazečům, kteří podali přípustnou nabídku a výslovně o to požádají, do 15 kalendářních dnů ode dne, kdy od nich obdržel písemnou žádost, vlastnosti a přednosti přijaté nabídky, jakož i jméno úspěšného uchazeče (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. září 2010, Evropaïki Dynamiki v. OEDT, T-63/06, EU:T:2010:368, bod 111 a citovaná judikatura, a ze dne 12. prosince 2012, Evropaïki Dynamiki v. OEDT, T-457/07, EU:T:2012:671, bod 45).

27 Tento postup je v souladu s účelem povinnosti uvést odůvodnění uvedené v článku 296 druhém pododstavci SFEU, podle něhož je třeba jasně a jednoznačně uvést úvahy orgánu, který akt vydal, tak aby měly dotyčné osoby možnost seznámit se s důvody přijatého opatření a uplatnit svá práva a aby soud mohl provést přezkum (rozsudky Evropaïki Dynamiki v. OEDT, bod 26 výše, EU:T:2010:368, bod 112 a citovaná judikatura, a Evropaïki Dynamiki v. EFSA, bod 26 výše, EU:T:2012:671, bod 46 a citovaná judikatura).

28 Je třeba rovněž připomenout, že požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na obdržení vysvětlení (viz rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, EU:C:1998:154, bod 63 a citovaná judikatura, a rozsudek Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 24 výše, EU:T:2008:324, bod 49).

29 Pro účely určení, zda ÚP v projednávaném případě splnil požadavek odůvodnění, je nutné zkoumat napadené rozhodnutí obsahující odmítnutí nabídek žalobkyně. Zároveň je nezbytné posoudit dopis ze dne 27. července 2011, který byl žalobkyni zaslán ve lhůtě stanovené v čl. 149 odst. 3 prováděcích pravidel v odpovědi na její výslovnou žádost ze dne 25. července 2011 o dodatečné informace k napadenému rozhodnutí.

30 V projednávaném případě sdělil ÚP žalobkyni dopisem ze dne 22. července 2011 důvody odmítnutí jejích nabídek, a sice skutečnost, že byly neobvykle nízké. ÚP žalobkyni informoval rovněž o jejím právu na dodatečné informace o důvodech tohoto odmítnutí.

31 Jak bylo uvedeno v bodě 10 výše, ÚP žalobkyni dopisem ze dne 27. července 2011 zaslaným v návaznosti na její žádost o vysvětlení sdělil, že její nabídky nelze srovnávat s nabídkami podanými v rámci dřívějších zadávacích řízení a že některá srovnání provedená žalobkyní jsou každopádně chybná. Dále předal žalobkyni výňatek z hodnotící zprávy obsahující důvody, proč byly její nabídky považovány za nabídky s neobvykle nízkou cenou.

32 V tomto výňatku hodnotící zprávy bylo uvedeno, že vysvětlení ze dne 29. června 2011 nerozptýlila pochybnosti o cenových nabídkách žalobkyně.

33 Pro učinění tohoto závěru byly nejprve citovány nebo převzaty čtyři kategorie informací předaných žalobkyní jménem a na účet konsorcia, a to v následujícím znění:

„1. ‚Našemu konsorciu se podařilo optimalizovat a vyvážit činnosti vykonávané v Lucembursku s činnostmi »(near [shore] /off shore)« v Rumunsku';

2. ‚Blízkost zaměstnanců: navrhovaný personál se nachází buď v Lucembursku (*intra/extra* [*-muros*] k zajištění blízkosti, která je absolutně nezbytná pro tento projekt), nebo v Rumunsku (*extra-muros*)';

3. [Konsorcium] samo vypočítalo minimální denní tarif pro Lucembursko ve výši 138 eur;

4. ‚Všeobecné reálné náklady: všeobecné náklady konsorcia jsou zahrnuty v ceně (řízení, náklady na infrastrukturu, náklady na cestovné a ubytování po osoby nacházející se »near shore/off shore«, náklady na řízení podniku, náklady na zařízení, výdaje na obecnou infrastrukturu, atd.).‘ “

34 Zadruhé v tomto výňatku z hodnotící zprávy bylo uvedeno, že v bodech 1 a 2 („AD 1 + 2“) (viz bod 33 výše) nebyly činnosti „(near [shore]/off shore)“ v Rumunsku v nabídkách žalobkyně zmíněny a všechen navrhovaný personál se nacházel v Lucembursku. K tomu bylo doplněno, že v části uvedených nabídek týkajících se technické způsobilosti navrhovaných lidských zdrojů bylo uvedeno, „že [v]šichni navrhovaní techničtí kandidáti [splňují] požadavky na minimálně tříletou dobu vysokoškolského studia a profesní zkušenosti“ a že „všichni rovněž [pracují] v dojezdové vzdálenosti k [ÚP]“.

35 V případě bodů 2 a 3 („AD 2 + 3“) (viz bod 33 výše) bylo uvedeno, že některé ceny *extra-muros* navrhované konsorciem na osobu za den, a to „INF-SYS-TRAI – 105 eur“ a „INF-SYS-END-USE-SUP – 105 eur“, byly nižší než minimální denní tarif pro Lucembursko, který vypočítala žalobkyně v odpovědi ze dne 29. června 2011.

36 Stran bodu 4 („AD 4“) bylo upřesněno, že hodnotící výbor „měl pochybnosti, že vysoce kvalifikovaný ANA-PROG [by byl ochoten] vykonávat práci za tuto minimální mzdu“ a že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně v odpovědi ze dne 29. června 2011, obecné náklady nemohly být zahrnuty do ceny za osobu a den.

37 Výňatek hodnotící zprávy obsahoval také dvě obecné poznámky, v nichž hodnotící výbor vyjádřil pochybnosti o skutečnosti, že vysoce kvalifikovaní zaměstnanci „PRO-MAN“ a „TEC-CONS“ by byli ochotni pracovat za cenu *extra-muros* ve výši 200, resp. 210 eur, stanovenou na osobu za den.

38 Konečně výňatek hodnotící zprávy obsahoval závěr, že vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 ohledně místa poskytování služeb, jakož i lokalizace personálu nejsou konzistentní s nabídkami žalobkyň, a proto je nelze uznat.

39 Je nutné konstatovat, že v napadeném rozhodnutí a dopise ÚP ze dne 27. července 2011 mohla žalobkyně identifikovat konkrétní důvody pro rozhodnutí o odmítnutí jejích nabídek. ÚP jasně odůvodnil rozhodnutí o jejich odmítnutí, když zaprvé uvedl skutečnosti obsažené ve vysvětlení, které považoval za nové ve srovnání s údaji v těchto nabídkách, a rozpory, které podle jeho názoru existovaly mezi uvedenými nabídkami a vysvětleními poskytnutými dne 29. června 2011, a zadruhé tím, že zmínil údajně neobvykle nízkou povahu cen těchto nabídek.

40 ÚP měl tedy za to, že nabídky žalobkyně jsou založené na zaměstnancích, kteří pobývají v Lucembursku a pracují v dojezdové vzdálenosti k ÚP, a nikoli na zaměstnancích s pobytem v Rumunsku a službách poskytovaných v tomto členském státě. Z toho vyvodil, že uvedené nabídky jsou neobvykle nízké, neboť u některých profilů byly uvedené tarify nižší než minimální denní tarif pro Lucembursko vypočtený žalobkyní v odpovědi ze dne 29. června 2011, a u některých dalších profilů nebylo ekonomicky reálné domnívat se, že zaměstnanci navržení v těchto nabídkách budou ochotni pracovat v Lucembursku za navrhovaný tarif.

41 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že ÚP ve svých dopisech, jakož i ve výňatku hodnotící zprávy připojeném v příloze k dopisu ze dne 27. července 2011 právně dostačujícím způsobem odůvodnil odmítnutí nabídek žalobkyně. Je nutné učinit závěr, že tento úřad dodržel požadavky předepsané v čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a článku 149 prováděcích pravidel.

42 Tento závěr není zaprvé zpochybněn tvrzením žalobkyně, podle něhož skutečnost, že mohla být informována o charakteristikách a výhodách vybraných nabídek, nebyla relevantní, neboť odmítnutí jejích nabídek se neopíralo o jejich srovnání s vybranými nabídkami.

43 Je nutné konstatovat, že ÚP v napadeném rozhodnutí skutečně uvedl, že žalobkyně má možnost být informována o charakteristikách a výhodách vybraných nabídek. Pokud by žalobkyně o sdělení těchto informací neměla zájem, nemusela o ně samozřejmě požádat. To nemění nic na tom, že ÚP měl podle čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a čl. 149 odst. 3 prováděcích pravidel povinnost ji na tuto možnost upozornit.

44 Zadruhé dostatečnost odůvodnění odmítnutí nabídek žalobkyně není zpochybněno argumenty žalobkyně, že napadené rozhodnutí porušilo podstatný požadavek upravený v čl. 147 odst. 3 prováděcích pravidel. Jestliže rozhodnutí, na které toto ustanovení odkazuje, musí uvádět pouze důvody pro neslučitelnost nabídky s kritérii výběru nebo skutečnost, že nabídka není nejlepší z hlediska kritérií pro zadání zakázky, je podle názoru žalobkyně pro případ odmítnutí nabídky z důvodu její neobvykle nízké povahy upraveno konkrétní ustanovení. V projednávaném případě proto napadené rozhodnutí porušilo tento podstatný požadavek.

45 Tento žalobní důvod musí být zamítnut jako neopodstatněný, aniž je nezbytné vyslovit se k jeho nepřípustnosti, které se dovolává Komise. Článek 147 prováděcích pravidel se totiž týká, jak uvádí jeho název, výsledků hodnocení. První a druhý odstavec tohoto článku upravují protokol o hodnocení, zatímco jeho třetí odstavec se týká rozhodnutí přijatého veřejným zadavatelem. Přestože čl. 147 odst. 3 prováděcích pravidel upravuje náležitosti, které musí toto rozhodnutí obsahovat, nestanoví, že tyto náležitosti musí být uvedeny v dopise, jímž je sdělen obsah tohoto rozhodnutí neúspěšným uchazečům. Informování uchazečů, a zejména těch neúspěšných, ze strany veřejného zadavatele, jakož i obsah tohoto sdělení upravuje totiž článek 149 prováděcích pravidel. Článek 147 prováděcích pravidel proto není relevantní pro účely určení obsahu povinnosti uvést odůvodnění, kterou má veřejný zadavatel vůči neúspěšnému uchazeči, pokud jde o dopis, jímž je takovému uchazeči sdělen obsah rozhodnutí zadavatele.

46 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být tento žalobní důvod zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení příslušného postupu

47 Podstatou tohoto žalobního důvodu je, že došlo k porušení postupu upraveného v čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel, a obecně, že byl porušen tento článek, jelikož žalobkyně napadá opodstatněnost odmítnutí svých nabídek z důvodu, že byly neobvykle nízké.

48 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

49 Podle čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel platí, že pokud se pro danou zakázku zdají být nabídky neobvykle nízké, vyžádá si veřejný zadavatel před tím, než je odmítne pouze z tohoto důvodu, písemně upřesnění základních prvků nabídky, které považuje za podstatné, a ověří tyto základní prvky po vysvětlení stran na základě poskytnutých odůvodnění.

50 Zaprvé, pro případ, že by Tribunál dospěl k závěru, že odůvodnění odmítnutí jejích nabídek lze nalézt v dopise ze dne 27. července 2011, žalobkyně uvádí, že důvodem tohoto odmítnutí ÚP obsaženého v tomto dopise byla neobvykle nízká povaha navrhovaných cen. Odůvodnění, které ÚP doplnil odkazem na hodnotící zprávu hodnotícího výboru, nemá podle názoru žalobkyně souvislost s tímto důvodem a je irelevantní. V tomto ohledu žalobkyně cituje závěr této zprávy, podle něhož „informace poskytnutá konsorciem v jeho odpovědi týkající se místa poskytování služeb, jakož i lokalizace personálu [byla] nekonzistentní [s nabídkami] a [nemohla být] proto uznána“.

51 Je nutno konstatovat, že podstatou tohoto prvního žalobního důvodu je tvrzení žalobkyně, že odůvodnění odmítnutí jejích nabídek obsažené v hodnotící zprávě nesouvisí s důvodem odmítnutí uvedeným v napadeném rozhodnutí.

52 Tento žalobní důvod musí být zamítnut.

53 Je třeba uvést, že pokud je úmyslem žalobkyně tvrdit, že její nabídky byly odmítnuty z jiného důvodu než z důvodu neobvykle nízké povahy jejich ceny, spadá posouzení tohoto žalobního důvodu pod žalobní důvod vycházející z nesprávného právního základu napadeného rozhodnutí.

54 Kromě toho je nutné připomenout, že již v rámci posouzení prvního žalobního důvodu byl učiněn závěr, že ÚP dostatečně podrobně odůvodnil odmítnutí nabídek žalobkyně. Tento úřad totiž popsal konkrétní důvody, proč vysvětlení ze dne 29. června 2011 nerozptýlila pochybnosti ohledně cen navrhovaných v uvedených nabídkách a uvedl skutečnosti, proč byly považovány za neobvykle nízké z důvodu těchto cen (viz body 39 až 46 výše).

55 Konečně je nezbytné vykládat závěr uvedený ve výňatku hodnotící zprávy a citovaný žalobkyní v jeho kontextu (viz body 32 až 38 výše). Výňatek začíná tvrzením, že po analýze odpovědi ze dne 29. června 2011 dospěl hodnotící výbor k závěru, že nabídky žalobkyně musí být odmítnuty z důvodu neobvykle nízkých cen. Na tento závěr navazuje analýza vysvětlení ze dne 29. června 2011 týkající se cen považovaných veřejným zadavatelem za neobvykle nízké, přičemž tato analýza zdůrazňuje nekonzistentnost mezi uvedenými vysvětleními a nabídkami žalobkyně, zpochybňuje ekonomickou realitu cen navrhovaných u některých profilů a zahrnutí některých nákladů do těchto cen. Výňatek je ukončen závěrem citovaným žalobkyní, v němž jsou shrnuty důvody, proč nelze vysvětlení ze dne 29. června 2011 zohlednit z důvodu jejich nekonzistentnosti s obsahem nabídek žalobkyně. Tento závěr proto není, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, irelevantní ve vztahu k důvodu odmítnutí jejích nabídek, tj. v daném případě jejích neobvykle nízkých cen, a odůvodnění, které ÚP doplnil o odkaz na hodnotící zprávu hodnotícího výboru, nepostrádalo souvislost s uvedeným důvodem.

56 Zadruhé, nezohlednění důvodů žalobkyně uvedených v odpovědi ze dne 29. června 2011 hodnotícím výborem představovalo podle jejího názoru porušení článku 139 prováděcích pravidel a judikatury. Žalobkyně tvrdí, že z důvodu nezohlednění jejích vysvětlení nedošlo k dostatečné výměně názorů, ale spíše k monologu ÚP. Ačkoli žalobkyně připouští, že veřejný zadavatel nemá povinnost vést nekonečný dialog s uchazečem, tvrdí, že jí měl poskytnout možnost, aby svou nabídku odůvodnila.

57 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel má veřejný zadavatel povinnost před odmítnutím nabídky umožnit uchazeči vysvětlit nebo i odůvodnit údaje v jeho nabídce, pokud se domnívá, že nabídka je neobvykle nízká. Povinnost ověřit vážnost nabídky dále vyplývá z předchozích pochybností o její věrohodnosti mimo jiné s tím, že hlavním cílem tohoto článku je zajistit, aby uchazeč nebyl vyloučen z řízení, aniž měl možnost zdůvodnit obsah své nabídky, která se jeví jako neobvykle nízká (rozsudek ze dne 11. května 2010, PC-Ware Information Technologies v. Komise, T-121/08, Sb. rozh., EU:T:2010:183, bod 72 a citovaná judikatura).

58 Z toho v projednávaném případě vyplývá, že pokud měl ÚP pochybnosti o věrohodnosti nabídek žalobkyně, měl povinnost jí poskytnout možnost odůvodnit obsah jejích nabídek, které se mu zdály být neobvykle nízké.

59 V projednávaném případě ÚP tuto povinnost dodržel.

60 Argumenty žalobkyně v replice jsou v tomto ohledu nejednoznačné, jelikož připouštějí, že žalobkyni byla poskytnuta možnost vyslovit se k obsahu jejích nabídek, přestože současně naznačují opak. V odpovědi na otázku Tribunálu na jednání žalobkyně uvedla, že jí byl zaslán pouze jeden dopis se žádostí o vysvětlení, což podle ní bylo nedostatečné na to, aby mohl být postup upravený v článku 139 prováděcích pravidel považován za dodržený.

61 Je však nutno konstatovat, že ÚP poskytl v souladu s čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel žalobkyni možnost vysvětlit obsah jejích nabídek. Dopisy ze dne 27. června 2011 jí ÚP jakožto zástupkyni konsorcia zaslal žádost o informace, v nichž ji požádal o vysvětlení způsobů výpočtu ceny na osobu-den v jejích nabídkách (viz bod 6 výše). Této žádosti žalobkyně vyhověla svou odpovědí ze dne 29. června 2011.

62 Navíc k tvrzení žalobkyně, že jí ÚP zaslal napadené rozhodnutí, aniž jí umožnil poskytnout podrobnější a úplnější vysvětlení k odpovědi na jeho nejasnosti, postačí konstatovat, že žalobkyně v replice připouští, že ÚP neměl povinnost vstupovat do nekonečného dialogu s konsorciem.

63 Konečně, v části v níž žalobkyně napadá nezohlednění vysvětlení poskytnutých dne 29. června 2011, vyplývá z výňatku hodnotící zprávy předaného žalobkyni, že je ÚP zohlednil, jelikož je před jejich odmítnutím posoudil a porovnal s nabídkami žalobkyně (viz body 31 až 38 výše).

64 Žalobkyně tedy neprokázala, že byl porušen postup upravený v článku 139 prováděcích pravidel.

65 Zatřetí žalobkyně považuje za nepodložené odůvodnění ÚP, které se týká nezohlednění vysvětlení poskytnutých dne 29. června 2011, a tvrdí, že je ÚP v některých ohledech chybně pochopil.

66 V této souvislosti žalobkyně v odpovědi na otázku Tribunálu na jednání potvrdila, že prostřednictvím tohoto žalobního důvodu poukazovala na pochybení veřejného zadavatele při posouzení vysvětlení ze dne 29. června 2011 a při odmítnutí jejích nabídek z důvodu, že byly neobvykle nízké ve smyslu článku 139 prováděcích pravidel.

67 Zaprvé je nutné uvést, že žalobkyně nemůže tvrdit, že se ÚP dopustil pochybení, když se bez dalšího vysvětlení omezil na prohlášení, že cenové nabídky předložené v dřívějších zadávacích řízeních nebyly relevantní, již z pouhého důvodu, že zadávací řízení byla na sobě nezávislá.

68 ÚP zajisté uvedl, že hodnocení byla v každém zadávacím řízení samostatná, a že tedy některá srovnání provedená žalobkyní s jinou zakázkou nebyla relevantní. Tento úřad však dodal, že tato srovnání jsou navíc chybná a uvedl pro to důvody. Podle názoru ÚP se ceny *intra-muros* v nabídkách žalobkyně neshodovaly s těmito cenami v nabídkách předložených o čtyři roky dříve. Dále pak nabídky žalobkyně, na rozdíl od toho, co uvedla v odpovědi ze dne 29. června 2011, neobsahovaly ceny nižší, než byly ceny uvedené v předchozích nabídkách, které žalobkyně citovala, pouze u profilů *extra muros*.

69 Kromě toho měl ÚP správně za to, že srovnání cen navrhovaných v nabídkách žalobkyně s cenami navrhovanými v rámci jiných zadávacích řízení, je irelevantní. Ačkoli žalobkyně zastává opak, když tvrdí, že žádný předchozí případ není irelevantní, jestliže se jedná o „stejný trh“, platí, že obsah nabídky musí být zkoumán z pohledu zadávacího řízení, na něž reaguje.

70 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že hodnotící výbor založil své tvrzení, že poskytnuté informace nerozptýlily pochybnosti o nabízených cenách, nesprávně na úvaze, že všechny lidské zdroje navrhované konsorciem se mají nacházet v Lucembursku. Navzdory skutečnosti, že neexistovala žádná povinnost ani závazek, aby se zaměstnanci nacházeli v Lucembursku, totiž hodnotící výbor podle tvrzení žalobkyně předpokládal, že zaměstnanci navržení konsorciem budou v tomto státě pobývat. Hodnotící výbor postupoval tak, že nepřihlédl k vysvětlením poskytnutým dne 29. června 2011, v nichž žalobkyně upřesnila, že někteří zaměstnanci pobývající v Lucembursku by v případě potřeby mohli být vysláni do Rumunska, a to případně na částečný úvazek. Zaměstnanci z blízkého okolí byli v nabídkách žalobkyně uvedeni pouze pro potřeby přímé realizace projektu.

71 Tvrzení hodnotícího výboru uvedené pod odkazem „AD 2 + 3“ (viz bod 35 výše), podle něhož „některé z cen *extra-muros* navržených [konsorciem] podle osoby na den – INF-SYS-TRAI – 105 eur a INF-SYS-END-USE-SUP – 105 eur – [byly] nižší než minimální denní tarif pro Lucembursko, který

[žalobkyně] vypočítala v odpovědi [ze dne 29. června 2011]“ a podobné tvrzení uvedené pod bodem „AD 4“ (viz bod 36 výše) nejsou proto v projednávaném případě relevantní, jelikož i když byly mzdy na lucemburské poměry poměrně nízké, bylo třeba je poměřovat s rumunskými mzdami, které jsou značně nižší.

72 Je nutno uvést, že hodnotící výbor měl za to, že ceny nabízené v nabídkách žalobkyně v souvislosti se mzdovým ohodnocením zaměstnanců byly příliš nízké pro osoby pracující v Lucembursku. Tento výbor poukázal na to, že u některých navrhovaných profilů byly ceny nižší než minimální mzda v Lucembursku, jak ji žalobkyně vypočítala v odpovědi ze dne 29. června 2011. Tento výbor dále vyjádřil pochybnosti o tom, zda by u dalších navrhovaných profilů byli vysoce kvalifikovaní zaměstnanci ochotni vykonávat práci za uvedené ceny.

73 V této souvislosti je nezbytné konstatovat, že žalobkyně nezpochybňuje, že ceny uvedené v jejích nabídkách mohly být v obou případech u zaměstnanců pracujících v Lucembursku považovány za příliš nízké.

74 Žalobkyně naproti tomu zpochybňuje posouzení hodnotícího výboru, podle něhož by byly její nabídky pozměněny, kdyby byla zohledněna vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011. Podle názoru žalobkyně veřejný zadavatel nesprávně rozhodl, že měla povinnost představit v nabídkách všechny zaměstnance, kteří by mohli být zapojeni do realizace zakázky, a že vysvětlení, která žalobkyně poskytla, představovala změnu jejích nabídek.

75 Podle tvrzení žalobkyně však nebyla povinnost představit ve svých nabídkách všechny zaměstnance, kteří by mohli být zapojeni do provedení zakázky, tak jasná, jak se Komise podle všeho domnívala.

76 Zaprvé žalobkyně poznamenává, že v bodě 4.3.3.4 („Provádění projektu“) je sice uvedeno, že „zadávací dokumentace [stanovila], že požadované úkoly [budou] moci vykonávat pouze zaměstnanci navržení vítězem zadávacího řízení v jeho nabídce“. Tento bod se však údajně týkal provádění specifického projektu podle rámcové smlouvy, zejména objednávek nebo zakázek zahrnujících časová hlediska a prostředky. Podle názoru žalobkyně proto existuje pochybnost, zda se tento bod zadávací dokumentace týkal nabídky uchazeče pro rámcovou smlouvu nebo nabídky dodavatele pro specifický projekt.

77 Žalobkyně navíc tvrdí, že s ohledem na ustanovení 1.4.2 rámcové smlouvy, podle kterého musí dodavatel na žádost veřejného zadavatele učinit návrh specifické objednávky nebo zakázky, přičemž uvedený návrh musí zahrnovat zejména životopis osob navrhovaných pro provedení projektu a prohlášení o jejich disponibilitě, bylo jediným možným výkladem bodu 4.3.3.4 zadávací dokumentace to, že se vztahuje na tuto specifickou objednávku nebo zakázku. Veřejný zadavatel proto nesprávně vyložil toto ustanovení a nemohl tvrdit, že vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 nelze akceptovat.

78 Zadruhé žalobkyně uvádí, že i kdyby Tribunál dospěl k závěru, že se tato povinnost týká rámcové smlouvy, nemůže být považována za obecnou povinnost. Bod 3 („Lidské zdroje a zastupování“) obsažený v bodě 4.3.3.4 zadávací dokumentace se totiž podle jejího názoru týkal pouze projektů zahrnujících časová hlediska a prostředky, a nikoli projektů s paušálními cenami.

79 Vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 ohledně lokalizace poskytování služeb *extra-muros* nebyla tedy v rozporu s povinností poskytnout pouze zaměstnance uvedené v nabídkách žalobkyně, neboť taková povinnost, předpokládáme-li, že existuje, byla údajně dána pouze u projektů zahrnujících časová hlediska a prostředky, které podle správního orgánu představují pouze malou část projektů, a nejsou z tohoto důvodu relevantní pro stanovení globální ceny. Žalobkyně tedy tvrdí, že mohla poskytovat nabízené služby za ceny navržené ve svých nabídkách a vyšší ceny u projektů tohoto typu

prováděných zaměstnanci uvedenými v nabídkách kompenzovat nižšími cenami u projektů s paušálními cenami z důvodu jejich příznivých cenových podmínek v Rumunsku. Vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 proto podle názoru žalobkyně nevedla ke změně jejích nabídek.

80 Je třeba poukázat na skutečnost, že hodnotící výbor se neodvolával na životopisy osob navrhovaných v nabídkách navrhovatelky, ale poukazoval na skutečnost, že v těchto nabídkách nebyly uvedeny činnosti konsorcia vykonávané v Rumunsku.

81 Tento výbor navíc zdůraznil, že všechny lidské zdroje navrhované v nabídkách žalobkyně se nacházejí v Lucembursku a že žalobkyně jménem a na účet konsorcia uvedla, že všechny navrhované osoby pracují v dojezdové vzdálenosti k ÚP. Žalobkyně přitom nezpochybňuje pravdivost těchto tvrzení a připouští, že se v jejích nabídkách nenacházela zmínka o poskytování služeb v Rumunsku.

82 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně představují proto vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 změnu jejích nabídek a nemohou být uznána.

83 Aniž je totiž nutné vyslovit se k otázce, zda, jak tvrdí žalobkyně, je uchazeč oprávněn pozměnit při uzavření rámcové smlouvy životopisy navrhovaných osob, postačí konstatovat, že nabídky žalobkyně uváděly, že všechny navrhované osoby pracují v dojezdové vzdálenosti k ÚP, jenž sídlí v Lucemburku. Ani oznámení o zahájení zadávacího řízení ani zadávací dokumentace neukládaly žalobkyni povinnost formulovat ve svých nabídkách takový návrh ohledně lokalizace zaměstnanců konsorcia. Tento návrh je proto nutné považovat za součást nabídek žalobkyně.

84 Je třeba uvést, že podle bodu 1.10 zadávací dokumentace („Doba platnosti nabídky“) musí nabídka zůstat v platnosti devět měsíců po lhůtě pro její podání a během této doby musí uchazeči zachovat všechny podmínky své nabídky. Navíc je nutné souhlasit s Komisí, že podle bodu 1.9 zadávací dokumentace („Obecné podmínky pro podání nabídky“) platí, že „[p]odání nabídky váže uchazeče, pokud je vybrán, během provádění zakázky“. Konečně je nezbytné poznamenat, že v bodě 2.7.2 *in fine* zadávací dokumentace („Vyhodnocení technických kritérií pro zadání zakázky“) je stanoveno, že „pokud nabídka uchazeče překračuje minimální požadavky popsané v technických specifikacích, zůstává uchazeč, pokud je vybrán, vázán touto nabídkou po celou dobu provádění zakázky“.

85 Žalobkyně tedy nemohla, aniž by došlo ke změně podmínek jejích nabídek, pozměnit návrh v nich obsažený, týkající se lokalizace zaměstnanců konsorcia.

86 Osoby pracující v Rumunsku totiž nelze považovat za osoby nacházející se v dojezdové vzdálenosti a v blízkosti Lucemburska.

87 ÚP měl proto správně za to, že vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011, podle nichž se navržení zaměstnanci nenacházejí nutně v dojezdové vzdálenosti k ÚP, ale pobývají rovněž v Rumunsku, představuje změnu nabídek žalobkyně. Z toho právem vyvodil, že tato vysvětlení nemůže uznat, přičemž navrhovatelka nezpochybňuje skutečnost, že veřejný zadavatel nemůže v tomto stadiu akceptovat změnu jejích nabídek v souladu s článkem 99 finančního nařízení a článkem 148 prováděcích pravidel, které zakazují změnu podmínek původní nabídky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2012, Astrim a Elyo Italia v. Komise, T-216/09, EU:T:2012:574, bod 95).

88 Konečně je nutno uvést, že ceny stanovené v nabídkách žalobkyně jako mzdové ohodnocení zaměstnanců musí být přiměřené ve vztahu k návrhu, který se týká jejich lokalizace, jež je rovněž obsažena v uvedených nabídkách. Žalobkyně však pro vysvětlení těchto cen uvedla pouze skutečnost, že zatímco někteří zaměstnanci budou pracovat v Lucembursku, jiní budou pracovat v Rumunsku. Navíc je třeba připomenout, že žalobkyně nezpochybňuje, že ceny uvedené v jejích nabídkách lze v případě zaměstnanců pracujících v Lucembursku považovat za neobvykle nízké.

89 Vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 proto neumožňují rozptýlit pochybnosti ÚP o cenových nabídkách žalobkyně, které považoval za neobvykle nízké.

90 Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně, jimiž zpochybňuje opodstatněnost odmítnutí svých nabídek z důvodu neobvykle nízké povahy cen, musí být zamítnuty.

91 Tento závěr není vyvrácen argumenty žalobkyně, která tvrdí, že jelikož se vysvětlení netýkají jejích nabídek, nemohou vést k jejich změně. Podle názoru žalobkyně se zadavatel dopustil pochybení, když ke kritériím pro zadání zakázky doplnil kritérium výběru, přičemž dokument odpovídající uvedenému kritériu nelze podle ní považovat za součást nabídek.

92 V této souvislosti žalobkyně cituje čl. 138 odst. 2, čl. 137 odst. 1, jakož i čl. 137 odst. 2 písm. a) prováděcích pravidel. Navíc se odvolává na judikaturu, podle které „kritéria pro zadání zakázky“ nezahrnují kritéria, jejichž cílem není určit hospodářsky nejvýhodnější nabídku, nýbrž souvisí především s posouzením schopnosti uchazečů provést dotčenou zakázku (rozsudek ze dne 24. ledna 2008, Lianakis a další, C-532/06, Sb. rozh., EU:C:2008:40, body 29 a 30).

93 Je třeba uvést, že podstatou těchto argumentů žalobkyně je to, že hodnotící výbor doplnil při hodnocení nabídek kritérium týkající se technické úrovně týmů, které podle jejího názoru představovalo kritérium výběru, což znamená, že dokument reagující na toto kritérium nelze považovat za součást jejích nabídek a nemohl nabídky pozměnit.

94 Je nutno poukázat na skutečnost, že tento žalobní důvod byl poprvé předložen až ve stadiu repliky, avšak nevyplývá z právních nebo skutkových okolností, které vyšly najevo v průběhu řízení, ani není rozšířením žalobního důvodu uvedeného v žalobě. Je proto nutné jej zamítnout jako nepřípustný podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu.

95 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být tento žalobní důvod zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci nebo chybného právního základu

96 Žalobkyně v první řadě tvrdí, že rozhodnutí o odmítnutí jejích nabídek nemůže být založeno na článku 139 prováděcích pravidel, a že tedy vychází z nesprávného právního základu. Dále má za to, že ÚP zneužil postup upravený tímto ustanovením pro účely odmítnutí jejích nabídek.

97 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

98 Zaprvé žalobkyně uvádí, že článek 139 prováděcích pravidel upravuje pouze případ odmítnutí nabídky, která se zdá být neobvykle nízká, a nelze jej tedy použít k vyloučení uchazeče z důvodu, že v plném rozsahu nepopsal fungování konsorcia z hlediska lidských zdrojů.

99 Podle názoru žalobkyně byly její nabídky odmítnuty pouze z důvodu, že nebyly dostatečně úplné a podrobné, neboť nezmiňovaly část společnosti, která zaměstnává pracovní sílu v Rumunsku. V analýze odpovědi žalobkyně z 29. června 2011 hodnotící výbor podle jejího tvrzení uvedl, že „výše uvedené činnosti, které jsou ‚externalizovány v Rumunsku‘, nejsou zmíněny v [nabídkách žalobkyně]“. Tato chybějící informace v nabídkách žalobkyně poskytla hodnotícímu výboru dostatečný prostor pro uvážení, zda byly ceny navrhované v uvedených nabídkách neobvykle nízké. Podle názoru žalobkyně bylo jediným možným důvodem k odmítnutí nabídek případné odmítnutí z hlediska kritérií pro zadání zakázky.

100 V replice žalobkyně poznamenává, že kritéria pro zadání zakázky zahrnovala technickou úroveň a cenu a že z hlediska ceny byly její nabídky výrazně lepší než ostatní nabídky. Jelikož však hodnotící zpráva neobsahovala pořadí podle cen, nemohla žalobkyně vědět, zda její nabídky představovaly nejlepší

poměr kvality a ceny. Má proto za to, že jediný legální způsob odmítnutí jejích nabídek spočíval v aplikaci kritérií uvedených v oznámení o zahájení zadávacího řízení, včetně celkového vyhodnocení kvality odpovědí konsorcia, v souvislosti s čímž připouští, že její nabídky mohly dosáhnout nižšího pořadí než nabídky ostatních uchazečů, a to vzhledem k nejasnosti fungování konsorcia z hlediska lidských zdrojů. Kritéria pro zadání zakázky týkající se lidských zdrojů nemohla být každopádně považována za kritéria pro zadání zakázky, což by podle žalobkyně vedlo ke zpochybnění legality potenciálního odmítnutí nabídky konsorcia.

101 Navíc žalobkyně uvádí, že pokud jde o vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011, která se týkají zejména ekonomických podmínek poskytování služeb, nemohou být její nabídky kvalifikovány jako neobvykle nízké.

102 Nejprve je nutno konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, hodnotící výbor nezkoumal kritérium pro zadání zakázky týkající se lidských zdrojů, když srovnával informace o lokalizaci zaměstnanců navrhovaných konsorciem a uvedené ceny. V tomto stadiu řízení pouze ověřoval přiměřenost mezi cenami uvedenými v nabídkách žalobkyně, týkajícími se odměny zaměstnanců, vysvětleními žalobkyně, podle nichž tyto ceny souvisejí s lokalizací personálu, a návrhy týkajícími se této lokalizace v uvedených nabídkách.

103 Dále žalobkyně neprávem tvrdí, že v jejích nabídkách fakticky chyběly některé informace, neboť konsorcium nepopsalo v plném rozsahu své fungování z hlediska lidských zdrojů.

104 Je totiž nutné uvést, že žádná skutečnost nesvědčila o tom ani nevedla k tomu, že se veřejný zadavatel mohl domnívat, že v nabídkách žalobkyně chyběla určitá informace. Veřejný zadavatel měl naopak právem za to, že když byla žalobkyně jakožto zástupkyně konsorcia dotázána na cenu nabídek, změnila informaci o lokalizaci zaměstnanců, přestože tato informace byla obsažena v jejích nabídkách, aniž takovou povinnost měla podle podmínek zadávacího řízení nebo zadávací dokumentace (viz bod 83 výše). Vysvětlení poskytnutá dne 29. června 2011 proto nedoplnila nabídky žalobkyně, nýbrž je pozměnila (viz body 82 až 87 výše).

105 Vzhledem k tomu, že hodnotící výbor nemohl zohlednit informace předané žalobkyní za konsorcium, aniž by akceptoval změnu nabídek žalobkyně, neumožnily tyto informace odpovědět na otázky veřejného zadavatele ohledně cen uvedených na osobu-den. Jelikož tyto dotazy nebyly zodpovězeny, byly nabídky odmítnuty z důvodu neobvykle nízké úrovně jejich cen. V tomto ohledu je třeba připomenout, že žalobkyně neprokázala, že se ÚP dopustil pochybení, když z tohoto důvodu odmítl její nabídky (viz body 90 a 95 výše).

106 Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně, že nemohla vědět, zda její nabídky představovaly nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou, a podle kterých by jediný legální způsob pro případné odmítnutí jejích nabídek spočíval v použití kritérií uvedených v oznámení o zahájení zadávacího řízení, včetně celkového vyhodnocení kvality odpovědí konsorcia, je nutné odmítnout jako irelevantní.

107 Vzhledem k tomu, že nabídky žalobkyně nebyly odmítnuty z jiného důvodu, než z důvodu neobvykle nízké úrovně jejích cen, není napadené rozhodnutí založeno na nesprávném právním základě, takže její žalobní důvod musí být zamítnut.

108 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že posouzení neobvykle nízké ceny nelze použít k vyloučení uchazeče z důvodu nedostatečné relevance jeho nabídky. ÚP proto v projednávaném případě zneužil postup upravený v článku 139 prováděcích pravidel k odmítnutí jejích nabídek poté, co žalobkyně prokázala, že její nabídky nejsou neobvykle nízké.

109 Tato argumentace nemůže obstát.

110 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se pojem zneužití pravomoci týká okolnosti, kdy správní orgán užije své pravomoci k jinému účelu, než ke kterému mu byly svěřeny. Rozhodnutí je stiženo vadou spočívající ve zneužití pravomoci pouze tehdy, jeví-li se na základě objektivních, relevantních a shodujících se indicií, že bylo přijato za takovým účelem (rozsudky ze dne 13. listopadu 1990, Fedesa a další, C-331/88, Recueil, EU:C:1990:391, bod 24, a ze dne 10. května 2005, Itálie v. Komise, C-400/99, Sb. rozh., EU:C:2005:275, bod 38). V případě, že je sledován více než jeden účel, dokonce i když důvody rozhodnutí zahrnují kromě řádných důvodů i jeden důvod nesprávný, neznamená to, že je rozhodnutí stiženo vadou spočívající ve zneužití pravomoci, jelikož není narušen jeho základní účel (rozsudek ze dne 21. prosince 1954, Itálie v. Vysoký úřad, 2/54, Recueil, EU:C:1954:8, s. 73, 103; rozsudky ze dne 21. září 2005, EDP v. Komise, T-87/05, Sb. rozh., EU:T:2005:333, bod 87, a rozsudek Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 20 výše, EU:T:2011:731, bod 109).

111 V projednávaném případě postačí uvést, že žalobkyně neuvedla žádnou relevantní skutečnost na podporu svého tvrzení, že ÚP zneužil postup uvedený v článku 139 prováděcích pravidel k odmítnutí jejích nabídek.

112 Pokud žalobkyně zamýšlí tímto žalobním důvodem napadnout zneužití pravomoci z důvodu použití nesprávného právního základu k odmítnutí jejích nabídek, postačí připomenout, že se jí nepodařilo takové pochybení ze strany zadavatele prokázat (viz bod 107 výše).

113 Konečně je nutno konstatovat, že žalobkyně nepředložila žádnou skutečnost způsobilou prokázat, že ÚP v projednávaném případě použil svou pravomoc k jiným účelům než k určení nabídek, které musí být vybrány.

114 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je nutno tento žalobní důvod zamítnout a s ním i v plném rozsahu žalobu.

K nákladům řízení

115 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

116 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Společnosti Computer Resources International (Luxembourg) SA se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s řízením o předběžném opatření.**

Czúcz Pelikánová Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 5. listopadu 2014.

Podpisy.